

Oltița CÎNTEC

Teatrul „Luceafărul” la Lille 3000

În anul 2004, Lille a fost Capitală Culturală Europeană, după ce își depusese candidatura și urmasse toate procedurile încă din 1996. Dorind să fructifice în continuare impactul pe care cele peste 2500 de manifestări spirituale și peste 9 milioane de spectatori le-au avut asupra imaginii internaționale a orașului și a vieții lui economice, oficialitățile au decis ca, o dată la doi ani, să organizeze **Festivalul Lille 3000**. Ediția 2009 este intitulată **Lille 3000 Europe XXL** și are ca **focus**, la 20 de ani de la căderea Zidului Berlinului, **Europa de Est**. Agenda ei se derulează între 14 martie și 12 iulie. Festivitatea de deschidere a avut loc în seara zilei de 14 martie, când 1000 de voci au interpretat *live*, în diferite puncte ale zonei eurometropolitane, un repertoriu constituit din fragmente muzicale reprezentative pentru Europa Estică. Pentru acest „1000 voix”, încă din noiembrie 2008, voluntarii au putut urma cursuri gen atelier ca să învețe melodiile și textele aferente. La Lille, s-a auzit și limba română, cântecelul ales fiind *Căsuța noastră*. Deschiderea a continuat cu un spectacolului de lumini, acrobații aeriene și supramarionete, susținut de companiile specializate Fura del Baus, Transes Express, Groupe F etc., care au evoluat la 15 m înălțime, adică la nivelul unui bloc cu șase etaje. Manifestările Lille 3000 reunesc expoziții, spectacole, concerte, literatură, modă, *weekend-uri* tematice, gastronomie, toate pentru a le permite locuitorilor din Lille și turiștilor să cunoască mai bine „Europa elasticizată”, extinsă până la Istanbul.

Dintre creatorii români, în programul Lille 3000, în secțiuni diferite, au fost invitați Teatrul „Luceafărul” Iași și câțiva artiști vizuali. Echipa de la Teatrul „Luceafărul” Iași a reprezentat România la capitolul spectacole pentru copii. Ieșenii au susținut trei reprezentații cu spectacolul **Palatul de gheață/Le palais des glaces** după H.Cr. Andersen. Producția utilizează tehnica de animație *blacklight*, a fost realizată de Viorel Vârlan și îi are în distribuție pe Iulia Deloiu-Trif, Cristian Gheorghiu, Liliana Mavriș Vârlan, Emanuel Florentin, Doina Iarcuczewicz, Gabriela Andrei, Gigi Șfațer. Prima reprezentație a avut loc duminică, 22 martie, ora 17, la sala Kursaal, iar următoarele două, marți, 24 martie, în același spațiu, toate în limba franceză. Deplasarea la Lille a ieșenilor a fost sprijinită de Asociația Passages din Lille și de Primăria Iași.

... și la Festivalul Internațional al Artei Păpușărești de la Praga

Acest Festival s-a impus ca unul dintre cele mai importante manifestări de gen din lume. Organizat de WAP (World Association of Puppeteers), Festivalul a ajuns la a 13-a ediție, istoria sa de până acum însemnând o panoramă a tendințelor recente din arta animației contemporane. Ediția 2009 este o ediție maraton, programată între 17 și 31 mai, în mai multe locații din capitala Cehiei. Organizatorii au selectat Teatrul „Luceafărul” Iași (care s-a înscris în preselecție cu **Furtuna** după William Shakespeare), să reprezinte România în competiție. Din peste 300 de spectacole propuse de producători din întreaga lume, au fost alese 29 (provenind

din Franța, Cipru, Cehia, Ungaria, Germania, Elveția, Spania, Italia, Brazilia, Chile, Venezuela, Olanda, Belgia, Slovenia, Suedia, Danemarca, China, Tailanda, Iran, Polonia și, evident, România).

Spectacolul *Furtuna* a avut premiera în cadrul Festivalului Internațional de Teatru pentru Copii și Tineret (octombrie 2008), organizat de instituția ieșeană. Cunoscutul text shakespearian a primit o înfățișare scenică specială, care îl face accesibil și copiilor. Replica unuia dintre personaje care zice că întreaga lume „e-un teatru de păpuși însuflețite” devine idee de spectacol. Jocul la vedere al actorilor, marionetele supradimensionate, muzica, mișcarea, imaginea scenică sunt mijloacele de expresie artistică cu care echipa de realizatori a jonglat. Montarea impresionează mai ales prin plastica sa vizuală realizată de eclerajul cu totul special. Adaptarea și regia: Bogdan Drăgulescu; scenografie: Daniela Drăgulescu; muzica: Liviu Prossi. Cu: Doina Iarcuczewicz (*Miranda, Gonzalo, Iris*), Viorel Vîrlan (*Prospero, Stefano*), Liliana Mavriș Vîrlan (*Sebastian, Ceres, Trinculo*), Adrian Buliga (*Caliban, Ferdinand*), Beatrice Volbea (*Ariel, Junona*), Emanuel Florentin (*Alonso*), Ion Gînju (*Antonio*), Loredana Țuțuianu (*Spectru, Duhuri*). Spectacolul este jucat în limba română, cu traducere în engleză. Participarea la Festival este sprijinită de ICR București, prin Programul „Cantemir”, Culture by Request.

Teatralitate retro

Pe cei de la **Footsbarn Travelling Theatre** i-am descoperit la începutul anilor 2000, când, la Festivalul Internațional de Teatru de la Avignon se juca, cu foarte mare succes, una dintre producțiile lor, *Revizorul* de Gogol. Ceea ce atrăgea atenția asupra artiștilor aceștia era nu doar calitatea montării, ci și stilul lor de a face teatru. *Footsbarn* nu doar face teatru, ci îl trăiește, pentru că a preluat întru totul maniera trupelor ambulante de odinioară, care locuiau, lucrau și călătoreau împreună în căutarea publicului. O formulă mai puțin obișnuită pentru prezentul istoric, dar deloc anacronică, în fond, pentru că nu există instituție teatrală care să nu fie obsedată de relația ei cu publicul, care să nu caute orice ocazie pentru a-și întâlni spectatorii. „Călătoria ca mod de viață” a fost filosofia pe care a afirmat-o *Footsbarn* încă de la crearea companiei. Asta se petrecea în 1971, la Cornwall, în sud-vestul Angliei, când Oliver Foot și John-Paul Cook au decis să reînvie tradiția teatrului medieval, a trupelor nomade, încercând să-și cucească auditoriul prin povești simple, comice, pe înțelesul tuturor. Foot și Cook au mai găsit câțiva colaboratori interesați de proiectul lor și și-au început activitatea în hambarul („barn”) lui Foot, care a dat și numele companiei: *Footsbarn Theatre*. Dorința trupei era să joace în spații publice, unde să se adreseze direct publicului, într-o comunicare nesofisticată, dar încărcată de emoție, în amintirea unei practici uitată, păstrată numai în enciclopediile teatrale. Această filosofie artistică au experimentat-o în împrejurimile Cornwall-ului, prezentându-și producțiile